

Lhotecký Občasník

Nepravidelná tiskovina o životě v naší obci

ročník 1

podzim 2018

číslo 2

O obsahu a charakteru

Občasník vyjadřuje pouze skutečnosti a informace získané na reálném základě. Mapuje události v obci a jejího blízkého okolí. Je apolitický a maximálně vyvážený. Neobsahuje žádnou reklamu a nikdy nebude. Je nedílnou přílohou kroniky obce. Obsah lze volně šířit a citovat za předpokladu, že bude uveden zdroj a autor.

V Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky převzala starostka obce dekret opravňující užívat znak a vlajku!

Strana 2

Přepis z kroniky popisující útrapy obyvatel v 19. století. Tentokrát z kroniky jednotřídní školy ve Lhotě.

Strana 3

Poznejme významného rodáka ze sousední vesnice, prvního arcibiskupa pražského - Arnošta z Pardubic.

Strana 4

Seriál o pomístních jménech vlastních, aneb jak se tomu říká tam u Vás za humny.

Strana 5

Čerstvý nález pokladu v budově obecního úřadu v podobě Pokladní knihy SDH.

Strana 6

VOLBY 2018
Vše o volbách do zastupitelstva obce Lhoty pod Hoříčkami.

Strana 7

Z kultury a sportu...

Strana 8

Kdo by si myslel, že jakmile skončí prázdniny, začne krásný podzim, tak ten se pěkně mýlil. S příchodem nového školního roku přišla další vlna letních teplot. Po malém ochlazení a lehkém zavlažení nevýrazným deštěm jsou tu opět dny s teplotami přes 20°C. Noci již ale jsou chladné, čímž kondenzuje vzdušná vlhkost a aspoň trochu vláhy tím rostliny dostanou...

Vodní toky se ale pomalu ztrácí před očima. Nejdelší a nejvydatnější Válovický potok je vlastně už jen potůček. V místě za kapličkou pod Větrníkem, kde je za mostkem u včelína umělý brod na louku, která se táhne až k Újezdci, teče voda obvykle přes panely tak, že se nedá najednou přeskóčit. Nyní je to strouha na dvě dlaně široká a voda teče pod těmi brodními panely. Větrnický potok je mnohem kratší, ale stále vydatný. To je známka toho, že spodní vody jsou stále silné a naše studně nestrádají. Větrnický potok pramení u silnice za Újezdcem směrem Hoříčky za odbočkou na Nový Dvůr, ale svoji sílu nabírá ze studní a pramínků spodních vod, stejně jako později z pramene zpod kapličky, nebo ze Lhoteckého potůčku. Ten proudí z Prádla - tedy opět ze studní.

Světelská strouha prakticky není, až pak pod požární nádrží malinko, pod vesnicí už víc cvrčí a opět se potvrzuje, že spodní voda neskomírá - pramen na Pohodlí vyvěrá pořád stejně.

Potůček z rybníku na Heřmanicích také zmizel. Rybník samotný má hladinu o metr níže, obnaženy jsou kořeny nábrežních stromů i staré pařezy, jindy neviditelné, ční vzhůru. Podobná scenérie je vidět i u rybníka na Nouzíně - změt' kořenů, určitě metr pod normál, působí zajímavě, ale smutně. Nakonec náš nejmohutnější vodní tok - Úpa ve Světlé na Pohodlí - je ve stavu poměrně dobré kondice. Až se tomu nechce věřit, že tolik vody v ní teče, ale na splavbu to rozhodně není. Ještě jsem se podíval i na Zlámaný vodopád. Je slyšet už ze shora, ale voda skoro žádná. To jen okolní skály odráží zvuk a ten se o ně násobí. Samotný vodopád je jen malou kaskádou strouhy...

První studená fronta přinesla déšť v září, prvním říjnem už opravdový podzim. Noční chlad, ranní mlhy a hlavně déšť! Pak se to zase všechno vrátilo do starých letních kolejí - teplotní rekordy a téměř žádné srážky. Ještě v době schválení obsahu Občasníku zastupitelstvem uprostřed října panuje nádherné "babí léto".

Založené tradice si získávají oblibu

Posvícení je fakticky svátek vysvěcení kostela. Sám to znám ze svého dětství na Hané jako „hody“. U nás však kostel nemáme, nicméně potkávat se se sousedy je milé. A proto se již

poněkolkáté odehrálo takové malé „posvícení“ i u nás na lhoteckém hřišti. Budiž této tradici zadost učiněno tím, že se odbyde vždy na počátku září, tedy ve výročí vysvěcení někdejší školy – dnešní budovy Obecního úřadu. Škole tehdy požehnal farář na Hoříčkách Páter Jan Křtitel Otčenášek, přesně 19. září 1897 za účasti velmi významných osobností tehdejšího veřejného života. Slavnosti byl přítomen například c.k. okresní školní inspektor Jan Pelikán, okresní hejtman a předseda okresní školské rady Jan Neuhold, ale i c.k. okresní soudce, obvodní lékař, okresní tajemník a další.

Letos se na posvícení podával Lhotecký vrabec z vařečky místostarosty Jiřího Hanuše a jeho pomocníků. Haldy cibule osobně drtily paní starostka Darina Kricnarová s paní místostarostovou Kamilou Hanušovou. Co Vám mám povídat - slzy tekly proudem... K poslechu nám pak odpoledne zahrála country kapela „Druhá vlna“, o které více informací připravuji do následujícího vydání Občasníku.

Za krásného počasí se sešlo mnoho sousedů, snědlo se přes stovku „vrabců“ vypili jsme k tomu množství dobrého piva, vína i jiného moku, sousedé si postěžovali i poradovali se navzájem. Hezký pohled byl zejména do prostoru dětského hřiště, které okupovalo velké množství omladiny - to značí zdravý růst obce.

Velikým překvapením pro většinu z nás, ale hlavně pro patrona dne, byl utajovaný turnaj v nohejbale „O pohár Jirky Hanuše“. Spontánně se ho zúčastnilo šest trojic, z nichž si nejcennější trofej odvezl team „Fronta na pivo“ ve složení: Petr Hrudík, Pavel Ficman, Milan Martinec. Stříbrné medaile bralo družstvo „Klídek“: Aleš Cvrček, Michal Procházka, Jiří Kubů a bronz získal tým „ATV“: Václav Vaněček, Vojtěch Vaněček, Adam Gajdoš. **Bylo dobře, takže: Přijďte pobejt příště i Vy!**

Starostka obce převzala znak a vlajku

V minulém čísle Občasníku jste se dozvěděli, že se naše obec již může honosit obecním znakem a na Obecním úřadě může plápolat i naše vlajka. Dočetli jste se o hlavních atributech vyobrazených ve znaku obce, i co předcházelo udělení těchto symbolů.

Dne 17. září 2018 vyrazila paní starostka Darina Kricnarová s místostarostou Jiřím Hanušem do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, aby s dalšími 59 zástupci obcí a městec slavnostně převzali dekrety opravňující znak a vlajku obce používat. Slavnostní den udělení znaku a vlajky doprovázelo setkání s některými poslanci i prohlídka samotné Sněmovny.

Dekret byl vydán v tomto znění:

Parlament České republiky, předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček. V Praze 17. září 2018. ČJ: PS 2018/9353.

Vážená paní starostko / vážený pane starosto, vážené členky a vážení členové zastupitelstva obce, vážené občanky, vážení občané, na základě Vašeho návrhu, po projednání ve výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, podvýboru pro heraldiku a vexilologii tohoto výboru Poslanecké sněmovny jsem rozhodl udělit Vaší obci

ZNAK

Popis: V modrém štítě zúžené stříbrné vlnité břevno. Nahoře čelně postavená stříbrná radlice provázená po obou stranách dvěma odkloněnými zlatými obilnými klasy s listy vedle sebe. Dole zlatý zvon v obrácené stříbrné podkově.

VLAJKU

Popis: List tvoří tři vodorovné pruhy, modrý, vlnitý bílý a zvlněný modrý, v poměru 14:1:15. V horním pruhu čelně postavená stříbrná radlice provázená po obou stranách dvěma odkloněnými zlatými obilnými klasy s listy vedle sebe. V dolním pruhu žlutý zvon v obrácené bílé podkově. Poměr šířky k délce listu je 2:3. Písemné vyhotovení rozhodnutí v příloze přikládám a srdečně Vás zdravím.

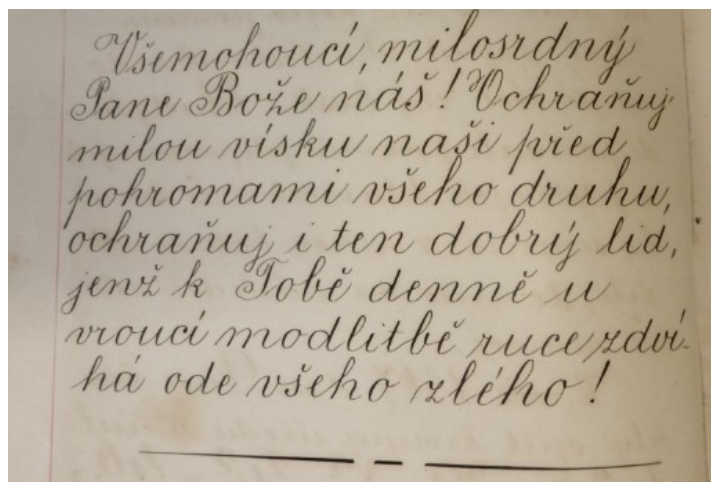
Následuje podpis předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu - Radek Vondráček.

Citace z obecních kronik

Tak jako se letos potýkáme se suchem, podobně obtížné to měli i naši předkové v 19. století. Ti ale, bohužel, v případě sucha museli počítat též s drahotou a bídou, která vždy podobné pohromy provázela. Zde přepis z „Pamětní knihy jednotřídní obecné školy ve Lhotě pod Hoříčkami“ ze dne 15. 1. 1897.

„...K těmto útrapám¹⁾, jež ubohý selský lid trpěl, družily se ještě pohromy živelné, jež občasné zdejší dědinu stíhaly. Poněvadž nemáme po ruce spolehlivých pramenů, zaznamenáme jen ty, na něž pamatují se starí pamětníci. V tomto století bylo ve zdejší obci celkem 6 požárů. A sice vyhořelo v r. 1830(?) čís. 6, jež patřilo Jos. Haškovi; v r. 1838(?) vyhořelo Morávčovo čís. 31 a stavení čís. 44, náležející rodině Prokopovč; v r. 1848 vyhořel statek Hejnuv č. 19; v r. 1867 v měs. září vyhořelo stavení Čenka Prokopa čís. 30 s výměnní chalupou; 29. července r. 1895 vyhořelo čís. 48 patřící Ant. Celbovi; a konečně zapálil, jednou v obci zdejší, blesk, a sice čís. 49 patřící Ant. Hofmanovi 4. 5. 1871. Mimo ohně stíhaly zdejší obec i jiné zlé pohromy jako sucha, veliké zimy a kroupy, následkem čehož povstávaly drahoty. Největší sucho panovalo prý v r. 1837, kdy nepršelo od jara do podzimu. Tím obilí zakrtnělo tak, že posekané nebylo lze vázat, nýbrž v koších bylo odnášeno. V r. 1850 byla opět veliká drahot, korec²⁾ žita stál 35 zl., korec ječmene 28 zl. šajnu³⁾. Tu dostavil se do zdejší obce zlý host – hlad; lidé požívali pokrmů připravených z jetelových hlaviček a ze lněného semene, z něhož kaše si vařili; to mělo za následek různé nemoce.

V roce 1867 o sv. Duše zničily opět kroupy úrodu u čísel: 1, 25, 29, 32, 42 a 46; v letech pak 1894 a 1895 zničily kroupy skoro veškerou úrodu, čímž mnoho rolníků se zadlužilo, neboť udělené náhrady nijak nestačily nahradit škodu krupobitím způsobených. Rok 1896 byl také nepříznivým, neboť velká část polní úrody byla zničena stálým mokrem tak, že škody dle místního odhadu obnášely 6883 zl.

1) Kronikář před tím popisoval robotní povinnosti obyvatel Lhoty a okolí

2) Po sjednocení měr a vah za Marie Terezie byl stanoven jeden korec na 93,54 litru (nebo nádoba o výšce 40,8cm a dutém průměru 54cm. A pro představu - okolo roku 1850 byl roční plat vyššího úředníka 500–700 zlatých, učitele 130 a roční mzda dělníka 100–200 zlatých.

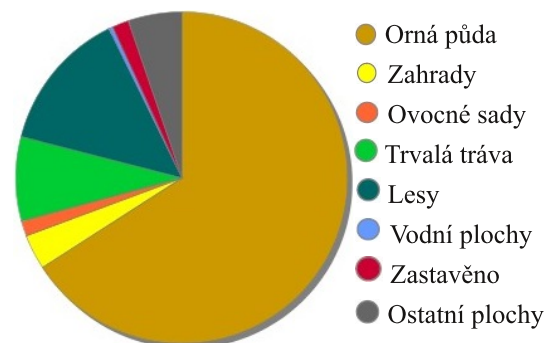
3) Šajny – lidově bankocetle kryté státními příjmy zavedené po státním bankrotu v roce 1811 (z němčiny Einlösungscheine - výplatní listy)

Ze společenské kroniky

Rubrika společenské kroniky je v tak malé obci vždy skromná, nejinak je tomu i u nás. Bohužel nás trápí ještě nedoladěný předpis EU o zveřejňování osobních informací, takže zatím nechci zbytečně vřít emoce a jmenovat osoby narozené či zemřelé, přestože se nám ty zákazy mohou zdát přehnané. Třeba to bude za rok jasnější a budeme moci zveřejnit vše, co vždy veřejným bylo. Děkuji za pochopení. Takže se vrátím k roku předchozímu, i proto, že oficiální data ČSÚ jsou o obcích vydávána vždy po roce. Když lovíme v paměti, kdo to třeba například zemřel, může to být sporné tím, že někteří dožívají jinde, než mají trvalé bydliště. **Oficiálně se v roce 2017 v naší obci, včetně jejich částí, narodily 4 děti (2 chlapci a 2 dívky), zemřeli 4 spoluobčané. Přistěhovalo se 10 obyvatel (4+6) a odstěhovalo se 16 (7+9). Registrován je zde jeden sňatek.**

Trochu statistiky

Zde se můžete pro zajímavost podívat, jaké je v naší obci rozložení půdy podle typu a jejího využití. V tomto grafu je jasně vidět, že jsme opravdu zemědělskou obcí. Data jsou platná k 1. 1. 2018.

Slavní rodáci z okolí - Arcibiskup z Hostinky

Toto je zkrácená a upravená verze článku, který jsem publikoval erudovanější formou ve vlastivědném sborníku Rodným krajem č. 55/2017, jež vydává Vlastivědný spolek při Městském kulturním středisku v Červeném Kostelci za přispění měst a obcí okresu Náchod. K dispozici je v knihovně Břetislava Kafky v Červeném Kostelci, ale i volně v prodeji.

Zfilmovaný muzikál Jaroslava Vrchlického Noc na Karlštejně, obsazený celou plejádou známých herců a zpěváků, nemusím snad představovat. Triviální děj pojednával o tom, jak na Karlštejn nesměla vstoupit žena... Vlastimil Brodský jako Karel IV., Jana Brejchová jako královna Eliška, Kopecký, Matuška, Spálený, Kolářová, Hanzlík, Filipovská... ale hlavně Karel Höger – ten ztvárnil postavu prvního pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic. Víte, že byl Arnošt rodákem nedaleké vesničky - Hostinky?

Píše se rok 1340, jistý Arnošt ze Staré nechává zapsat svůj testament (závěť) a objevuje se v něm i villa (ves) Hostyně (Hostinka)... Z latinského textu pak testament zní česky zkráceně asi následovně:

„Budiž známo..., ...že já, Arnošt ze Staré, jakkoliv poněkud slabého těla, ale zdravý na mysl i dobře schopného rozumu, milého syna svého Arnošta, děkana kostela Pražského, pokud by mi Bůh z tohoto světa odejít dopustil, po své smrti vykonavatelem své závěti ustanovuji, zřizuji a činím, a Bohu, jakož i tomuto svému synu nejprve svou duši a poté svůj hrad Pardubice s novým městem a vesnicemi...“ atd (zde je vyjmenovává). „...a vším příslušenstvím, jakož i všechny ostatní tvrze a dvory poplužní, města, vesnice a manství svoje, ať je mám na kterémkoliv místě, a všechny věci a majetky svoje, movité i nemovité, ať sestávají z čehokoliv, jakož i sirotky svého bratra Dětricha, kdysi z Hostyně, zbožné paměti, s toutéž vsí Hostyní, a manželku svou, paní Adličku, a děti svoje svěřuji a poroučím a téhož opatrovníka a správce a vůdce jim zřizuji a ustanovuji touto listinou...“

Dále je pro naše účely text už nezajímavý. Jednoduše Dětrich z Hostyně, bratr Arnošta ze Staré (Dnes Staré Hradky u Jičína), je v tu dobu již mrtvý, ale zanechal sirotky. A dále pak s manželkou Adličkou má Arnošt (kromě dospělého syna Arnošta juniora - budoucího arcibiskupa) ještě další děti - zatím zjevně nezletilé. Arnošt (starší) jim všem určuje svého syna a zároveň jejich bratrance/bratra Arnošta (mladšího) za poručníka. Kromě toho, že se jedná o doposud uváděnou první písemnou zmínku o Hostince, je nutné říci to hlavní: Arnošt ze Staré byl otcem výše uvedeného Arnošta z Pardubic - vůbec prvního arcibiskupa pražského! O tom, kde se vlastně narodil Arnošt mladší, spekuluje několik historiků a kupodivu o něm samotném bylo napsáno dost životopisů napříč staletími.

Někteří tvrdí, že je onou Hostyní Hostinná u Českého Brodu. Nyní se ale většina z nich kloní

právě k „naší“ Hostince.

Arnošt z Pardubic vyrůstal v Kladsku (dnešní Klodzko), kde je i pochován. Jeho otec sloužil jako tamější purkrabí, kde zbohatnul, a pak kupoval různé majetky jako Starou, Hostinku, Pardubice a také na krátký čas i Vízmburk. Také to je určující, proč by měla Hostinka u Lhoty pod Hoříčkami být tou Hostyní, která je zmiňována v testamentu z roku 1340. Vízmburk je jen pár kilometrů odtud a mohl sloužit jako budoucí rodové sídlo na cestě mezi Kladskem a Pardubicemi. Nebo se můžeme

domnívat, že starší Arnošt z Hostin(n)é chtěl postupně vybudovat souvislé rodové teritorium okolo místa svého původu, neboť se původně psal jako Arnošt z Hostyně. Arnošt-otec Vízmburk ale záhy prodal pánům z Dubé, kteří byli pro něj mnohem větším rivalem, a když Kladsko získal Jindřich Vratislavský, už ho nic netáhlo na sever a majetky na Náchodsku přepustil Crhovi z Dubé a Hajmanovi z Náchoda. Neprohloupil. Získal za ně Pardubice i s příslušenstvím, což bylo na tu dobu velmi lukrativní území.

A tak, jako správní patrioti, můžeme s hrdostí říci, že máme přes Haráček nad Lhotou v osadě Hostinka místo významného rodáka – Arnošta z Pardubic.

Toto povídání má ještě jednu rovinu. Nedávno našla historička Zdeňka Hledíková, odbornice na církevní historii, ve vatikánském archivu novou, dosud žádným českým historikem nepřečtenou listinu. Ona listina z 12. 2. 1339 je první písemné zachycení jména původu Arnošta (i jeho otce) v adrese listiny papeže Benedikta XII., kterou pro Arnošta jako svého klerika vyžádal král Jan Lucemburský. Pro nás je podstatná jen adresa listiny: *Dilecto filio Arnesto de Hostina, canonico Pragensi, licenciato in decretis, salutem.* Dá se přeložit jako "Milému synu Arnoštovi, pražskému

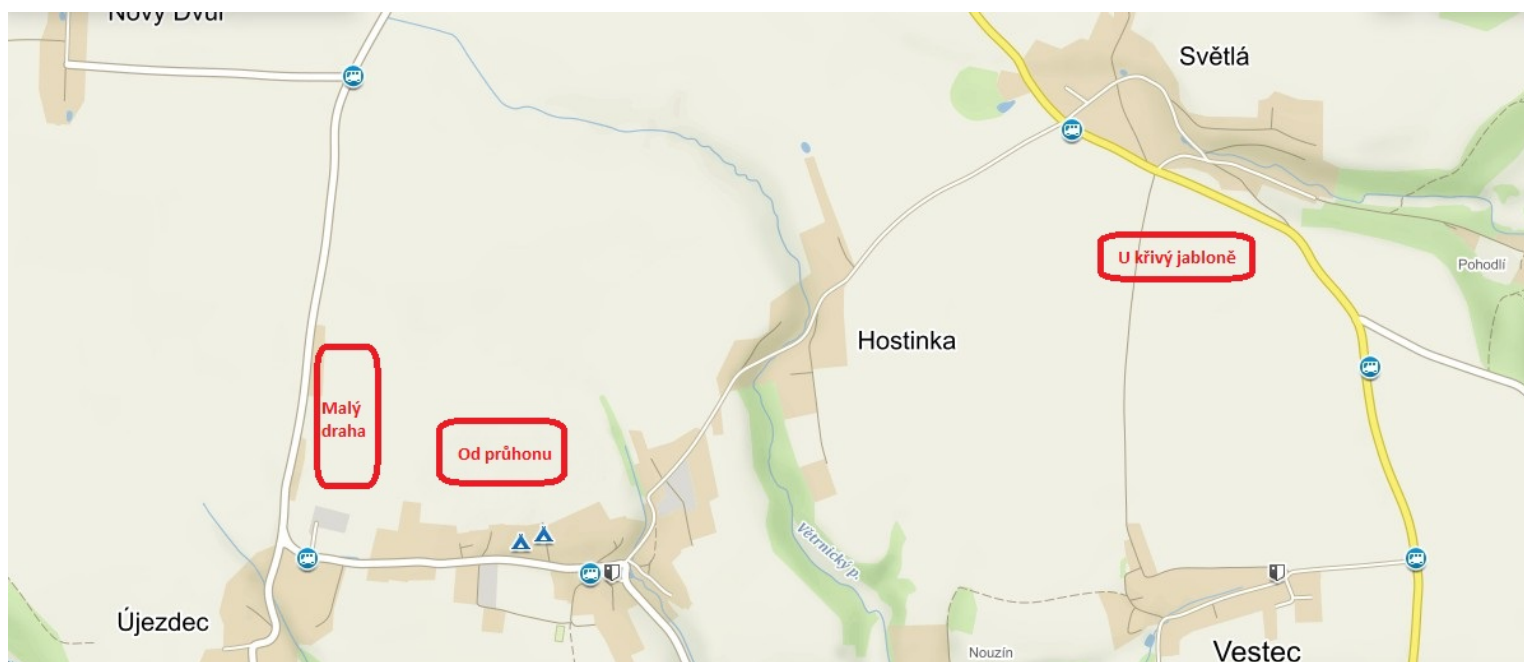
kanovníku, licenciátovi práva, [vzdán] pozdrav."

Listina je papežskou provizí na pražský kanonikát pro Arnošta, který byl v tu dobu „pokročilým“ studentem. To ale také znamená, že se na studia v Bologni zapsal adjektivem jako Arnestus de Hostina. Tento predikát zůstával nezměněn po celou dobu studia, aby byl student identifikovatelný.

Na základě výše zmíněných údajů jsem posunul první písemnou zmínku o obci Hostinka na rok 1339... Téměř s jistotou lze říci, že Hostinka existovala min. od 2. desetiletí 14. století.

Na prvním obrázku je Herec Karel Höger v roli Arnošta z Pardubic v muzikálu Noc na Karlštejně. Na snímku vlevo je kenotaf (náhrobek) Arnošta z Pardubic v Kladsku (Johann Janda 1864).

Místní dávno pozapomenuté názvy

Tak jako mají obce svá jména, i jejich části v dávných dobách dostaly lidová pojmenování. Říkáme jim pomístní jména vlastní. Vznikala spontánně, pouze za jediným účelem – konkretizovat okolí. Vždyť sedlák, když chtěl někam poslat pacholka orat, musel mu přesněji vysvětlit, které z políček obdělát, aby nepracoval někde, kde to nechtěl. Tak dostaly svá pojmenování louky, lesy, břehy, pole, bažiny, remízky, pastviny, vinice, skaliska, kopce, doliny... a jiná výrazná místa v krajině.

I okolí našich vesnic má některá pojmenování vycházející z logiky oblasti či míst, jako například - *U borovice*, *Suchý* (kopec), ale také pojmenování méně obvyklá - *Gryngrata*, *Leština*... V několika pokračováních Vám tato nejblížejší pomístní jména přiblížím.

V tomto čísle Občasníku si řekneme něco o místech *Od průhonu* (v katastru Lhoty), *Malý draha* (Újezdec), *U křivý jabloně* (Světlá).

Začnu místem *U křivý jabloně*. Toto je typický příklad pomístního názvu tvořeného předložkou a orientačním bodem podstatného jména s adjektivem. Aby byla podle stromu pojmenována nějaká oblast, musel být něčím významný. Je tedy jasné, že tady kdysi dávno stála jablonoň, rostla křivě, stála snad i osamoceně, čímž už zdaleka vytvářela orientační bod. Mohla být i výjimečně stará nebo tam stála hodně dlouho na to, aby se polím mezi Vestcem a Světlou začalo říkat *U křivý jabloně*. Přesněji se jedná o pole hned nalevo od hlavní silnice vedoucí podél Světlé směr Hoříčky od odbočky do Ratibořic, a to až k cestě vedoucí k vestecké palírně.

Zbylé dva zmíněné názvy spolu velmi souvisejí, přestože vypadají zdánlivě odlišně. Průhon je poměrně již zastaralé slovo, vyjadřující cestu nebo prostor k prohánění, usměrňování dobytka na pastvinu nebo k napajedlu. Byl zpravidla ohraničen ohradami, aby se zabránilo pronikání dobytka na okolní pozemky. Naproti tomu draha jsou mnohoznačným slovem. Jedním z významů je nepěkná, rozbitá cesta po vyklučení lesa, ale ten má původ ve slovesu „dražání“. Upozorňuji, že dalším významem je synonymum ke slovu průhon. Draha tedy byla opět cesta/y mezi poli, kudy se hnal dobytek. Když se tedy podíváme do přiložené mapky, vidíme, že *Malý draha* se rozprostírala v dnešní části pozemků táhnoucích se od újezdecké sušičky obilí podél silnice na Hoříčky až po okraj katastru obce (nová výstavba). Takže díky

tomu se dá odvodit, že byla nad Újezdcem draha (ale jen taková malá), že si Lhotečáci pomáhali místopisně s prostorem severně nad obcí tím, že to bylo pro ně směrem od „oujezdeckýho průhonu“. To, že byl ten průhon poněkud malý a Oujezdečtí mu říkali draha, jim nijak nevadilo. Pro sedláky to bylo prostě ve směru *Od průhonu*. Pomístní jména totiž vznikala a vznikají (ale i zanikají nepoužíváním) spontánně, nikoliv encyklopedicky.

Jistě máte také svoje vlastní, rodinné anoikonymum (pomístní jméno) třeba ve Vaší zahradě, naproti domu... Rád ho poznám a i jeho příběh.

(bibrle@seznam.cz).

Zastupitelé obce Lhota pod Hoříčkami přejí všem obyvatelům Lhoty, Újezdece i Světlé příjemné vánoční svátky a úspěšný rok
* * * 2019 * * *

Nalezena Pokladní kniha Sboru dobrovolných hasičů v Újezdci

Ještě dnes se dají najít poklady v podobě starých písemností, které již byly považovány za ztracené. Nedávno se paní starostka povedl jeden takový objevit. Při úklidu prostor úřadu našla Pokladní knihu Sboru dobrovolných hasičů v Újezdci. Podrobně jsem ji prozkoumal, naskenoval a nyní poputuje mezi ostatní archivní fondy naší obce do Státního oblastního archivu v Náchodě. Celý obsah je zbytečně zde uvádět, bylo by to poněkud nepřehledné, ale pokusil jsem se udělat malý výťah a ty nejdůležitější údaje Vám předkládám...

Sbor dobrovolných hasičů v Újezdci byl ustanoven v roce 1909, současně byla zakoupena hasičská stříkačka. Zakládajícími členy byli: Antonín a Josef Hofmanovi, Václav Jindra, Čeněk Seidl, Václav Tylš, Josef Borůvka (t. č. pokladník), Karel Jiránek, Jan Hofman, Vincenc Borůvka, Anna Kultová. Jednatel byl Gustav Borůvka, velitelem a členem výboru Antonín Borůvka, další členové výboru Josef Celba a Jindřich Borůvka.

Podle zaevidovaných členských příspěvků a odvodů z nich se dá vyčíst, že v roce 1911 měl SDH už 16 členů a jejich počet se udržoval +/- na čísle 17. Později, za II. světové války, přesáhl i dvacítku přispívajících aktivních členů.

Příklad stránky Pokladní knihy SDH v Újezdci

Rok 1915. Vydatí				
Měsíc den	Předmět	Polka	H.	h.
Leden 7.	Zaplacení pojistné celkové pojist.	1.	5.95	
" "	Zaplacení národní dár	2.	2.	
" "	Zaplacení na hasičské rozhledy	3.	4	
" "	Antonín Borůvka za cestu do župního schůzky do České Skalice	4	1.	
Duben	Koupení Sborník	5.	120	
Červen 4	Občina na cestu na valnou hromadu pro p. Václava a Jindřicha Borůvku	6	2 -	
Sypan 29.	Výdělka k žerdim do stavby.	7	180	
Vydatí celkem			17.95	

V době I. světové války se činnost SDH razantně utlumila. Do války bylo odvedeno mnoho mladých i starších schopných mužů a nezdá se stávalo, že ve vsi zůstali pouze starci a velmi mladí chlapci. Z počátku odcházeli hasiči do války téměř dobrovolně, jako taková záloha vojska, později ale už to bylo složitější. Armáda byla neustále doplňována pro vzniklé ztráty a rekrutovali se stále nižší či naopak vyšší ročníky. Tak se velmi často stávalo, že na obstarání rodiny a potomků zůstali pouze ženy, starci a děti. Samozřejmě se to odrazilo i na mužstvech dobrovolných hasičů - i tam byly ztráty vysoké. V některých vesnicích ve sborech dobrovolných hasičů převyšovaly ženy nad mužskými členy. Takže i v naší Pokladní knize v letech 1914-1918 není mnoho zápisů, než jen nutné příjmy a výdaje. Není zde zaznamenán ani nešťastný požár krásného pavlačového stavení č. p. 13 v Újezdci.

Hasiči nedrželi jen vartu nad svými domy a nad domy svých sousedů, ale účinně se i vzdělávali. Po celou dobu fungování SDH odebírali hasičský „Sborník české zemské hasičské jednoty“ a časopis „Hasičské rozhledy“. Rozhledy, jako odborný časopis hasičstva, vycházely mezi lety 1894 a 1952, založil je „miláček českého hasičstva“ Václav Vrabčík z Libochovic. Ten sám cvičil a vzdělával

Razítko Sboru dobrovolných hasičů v Újezdci z roku 1909. Jeho pořízení stálo 3,20 tehdejších korun. Když se pořizovalo podruhé, v roce 1939, to už stálo i s příslušenstvím 20,- K...

dobrovolné hasiče. Byl to také hlasatel idey hasičské, jeden z hlavních zakladatelů organizovaného hasičského hnutí u nás, jeden z prvních hasičských novinářů a zakladatel prvního hasičského muzea, hasičský historik, organizátor zemských výstav. „Sborník“ zase vycházel v letech 1902-1918 a následně pak 1920-1944.

V roce 1922 SDH zakoupil knihu „Lékař a samaritán“, což byla první učebnice samaritánství. Napsal ji lékař Bedřich Welz, zakladatel samaritánství při hasičském sboru a toho času primář nemocnice v Litomyšli.

V roce 1926 jel člen SDH Antonín Janku na samaritánský kurz do České Skalice. V roce 1931 sbor zakoupil „Zlatou knihu praktického lékařství domácího“.

Pokladní kniha obsahuje také výdaje za různé kulturní akce svých členů, jako návštěvy divadelních představení či koncertů, ale i za účast na slavnostech sousedních sborů. Když byl například založen roku 1925 Sbor dobrovolných hasičů v Miskolezích, tak na slavnostní koncert při této příležitosti šlo z našeho sboru 9 členů, vstupné za ně hradil SDH ve výši 38,-K.

Hlavní příjmy SDH plynuly z členských příspěvků, ale také z odměn za účinné hašení, přítomnost u požárů či výpomoci přípřeží.

Významnými příjmy byly také dary sboru, když některý z členů zemřel, nebo když se Sbor účastnil pohřbů. Tyto příjmy byly v řádech stokorun. Jinak činily příjmy pouze korunové položky. Ještě nesmíme zapomenout na hasičské plesy, z nichž se do pokladny sboru dostalo každoročně také několik desítek korun.

Na počátku 20. století byly celkové roční příjmy hasičů v Újezdci okolo stokoruny a hospodařilo se zpravidla s vyrovnaným, popřípadě lehce přebytkovým rozpočtem. Ve 40. letech už to byl ale desetinásobek. Naopak hlavními výdaji byly nákupy materiálu, zařízení, platby pojistného, členské příspěvky SDH do celostátního sdružení, cestovné členům na župní sjezdy, za různé tiskoviny, kytice a věnce na pohřby, poštovné, platby posílům za donášky, vstupné na různé koncerty a slavnosti, ale i autorské poplatky.

Pokladní kniha SDH se v Újezdci na počátku II. světové války téměř nevedla, SDH utlumil činnost a objevují se zde zápisy pouze základních příjmů a výdajů. V letech 1943-46 není v knize již ani čárky. Nacisté totiž viděli v organizovaném poloobzbrojeném sboru velké nebezpečí, proto systematicky sbory oslabovali například falešnými obviněními jejich vedoucích funkcionářů. Na ně si pak Gestapo „posvítilo“.

Úplně posledním zápisem pak je v Pokladní knize Sboru dobrovolných hasičů příjem ve výši 1,50K jako přeplatek z roku minulého. To se psal 24. únor 1946.

Po únorovém puči už přecházejí dobrovolní hasiči pod správu Národních výborů, a proto patrně již nešlo pokračovat dalšími zápisy v knize, neboť finanční záležitosti spravují už tyto instituce.

KDY	1910	1915	1916	1923	1925	1926	1931	1940
KDE	Újezdec	Miskolezy	Miskolezy Újezdec Lhota	Lhota (u Cvrčků)	Miskolezy (přípřež)	Miskolezy (přípřež)	Dlouhá Voda	Lhota (hájení č.p. 36)
odměna	9,94 K	20,-K	30,-K (3x10)	30,-K	30,-K	30,-K	40,-K	30,-K

Přehled příjmů z "ostrých" zásahů sboru

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA OBCE 2018

Kandidátní listina		Kandidát			Navrhující strana	Politická příslušnost	Hlasy		Pořadí zvolení
číslo	název	poř. číslo	příjmení, jméno, tituly	věk			abs.	v %	
1	ANO 2011	1	Křicnarová Darina	44	ANO	ANO	83	15,96	1
1	ANO 2011	2	Hanuš Jiří	46	ANO	BEZPP	79	15,19	2
1	ANO 2011	3	Rudolf Pavel	49	ANO	BEZPP	70	13,46	3
1	ANO 2011	4	Hartman Miroslav	40	ANO	BEZPP	78	15,00	4
1	ANO 2011	5	Skuhřavá Radka DiS.	42	ANO	BEZPP	73	14,03	5
1	ANO 2011	6	Bibrle Petr	44	ANO	BEZPP	72	13,84	6
1	ANO 2011	7	Tautz Petr	53	ANO	BEZPP	65	12,50	7

Ve dnech 5.-6. října 2018 se, jako každé 4 roky, uskutečnily volby do zastupitelstva obce. V naší obci se volí 7 zastupitelů, ze kterých vzejde starosta a místostarosta. Kandidátka byla postavena pouze jedna - pod hlavičkou hnutí ANO 2011, jejíž členové jsou v abecedním pořadí tito: Bibrle Petr, technik - dispečer dopravy, Újezdec. Hanuš Jiří, sklady - logistika, Lhota pod Hoříčkami. Hartman Miroslav, energetik, Újezdec. Křicnarová Darina, starostka, Lhota pod Hoříčkami. Rudolf Pavel, soukromý zemědělec, Světlá. Skuhřavá Radka DiS., fyzioterapeut, Lhota pod Hoříčkami. Tautz Petr, OSVČ, Lhota pod Hoříčkami. Po sečtení všech hlasů bylo konstatováno, že k urně přišlo 47,66% z 235 oprávněných voličů. Odevzdáno bylo tedy 112 obálek s 520 platnými hlasy.

Všichni kandidáti byli samozřejmě zvoleni, preferenční hlasy jen napověděly rozložení sympatií voličů, kteří se rozhodli "křížkovat" a upřednostnit tak svého favorita. Výtah z oficiálních výsledků Českého statistického úřadu máte k dispozici v přiložené tabulce. Současně s komunálními volbami probíhala také volba v prvním kole do Senátu. V našem senátním obvodu (Náchod) byli tito kandidáti v pořadí podle získaných hlasů: Pavel Bělobrádek (KDU-ČSL) - 26,62%, Martin Červíček (ODS) - 26,49%, Petr Koleta (ANO) - 22,47%, Soňa Marková (KSČM) - 9,6%, Miroslav Brát (ČSSD) - 8,83%, Andrea Pajgerová (SPD) - 5,95%. Nikdo z nich nezískal nadpoloviční většinu, proto postoupili dva nejúspěšnější do druhého kola. V tom pak byl oblíbenější Martin Červíček, který se stal senátorem pro náchodský obvod se ziskem 56,46% hlasů.

Naše zákoutí, aneb tip na procházku

V tomto vydání Občasníku bych vás rád pozval do míst, o kterých někteří z Vás nemají ani tušení. Představte si hluboký kaňon, protilehlé zalesněné srázy padající až k potoku, kde se voda tříští o balvany pod vodopádem. Ano, máme tu takovou přírodní scenérii! K tomuto přírodnímu útvaru, zvanému Zlamané vodopády, se můžeme dostat nejkratší cestou ze Světlé, po cestě mezi domy č.p. 24 a 28, za jejímiž humny pěkně po polní cestě až k lesu. Přibližně po 100 metrech porostem, kdy je tříštící se voda už dobře slyšet, začíná rokle, takže opatrnost je na místě opravdu nutná. Sejdete opatrně "cik-cak" vrstevnici po vrstevnici až na dno, kde Vás pak čeká Hluboký potok, který teče v klidu mezi stromy, aby se pak náhle převálil přes uprostřed "přelomenou" kamennou stolicí. Voda skáče přes i mezi balvany prudce dolů v jakémsi kaňonu. Balvany jsou rozházené, jako by hrál obr v kostky... Je to na naše poměry opravdu nezvyklá podívaná. Druhou možností, jak se tam dostat je od Slatiny nad Úpou. Zde je cesta schůdnější, co se týká sestupu k vodopádu, ale je to spíše na cyklovýlet. To musíte ve Slatině u dětského hřiště projet uličkou okolo č.p. 82 a 213 a polními cestami, které jsou zpola asfaltové, dojedete opět k lesu nad Hlubokým potokem. Zde je snad jen nutno dát pozor po levé ruce na prudce zaříznutou průrvu, která je také poměrně nebezpečná pro děti, protože je dosti hluboká. Vypadá, jako by ten obr ve zlosti nad prohrou mečem tento sráz rozseknul.

Nejschůdnější trasa ke Zlamaným vodopádům je tou nejdelší: Ze Světlé na Pohodlí, po lávce přes Úpu, za ní vlevo podél řeky okolo Pramenů

Haničky. Pak opět přes řeku po Červeném mostě a už se jen držte vlevo. Cesta Vás dovede až k vodopádům. Doporučuji vyrazit na tento výlet nejlépe zjara, aby vodopády vynikly. Při současném suchu si to bohužel moc neužijete.

Ze sportu...

V ojediněle deštivém dni letošních prázdnin – 1. září – se uskutečnil již 3. ročník rybářských závodů O Lhoteckého pstruha. Na náves se k rybníčku Prádlo sešlo 17 soutěžících dětí s doprovodem rodičů, prarodičů, ale i osobních trenérů. Nasazená stovka pstruhů už dychtivě očekávala návnady. Závod byl zahájen v 9.00 hodin, konec se pískal v 13.00. Bylo vylovilo na 70 ryb, poslední hodinu závodu zabíralo jen málokomu. Zbytek si omladina dolovila v následujících dnech. Po ukončení závodu a vyhlášení výsledků jsme se sešli na hřišti a po pstruzích se jen zaprášilo.

Držitelem putovního poháru a absolutním vítězem se stal **Lukáš Fidler**, na druhém místě skončila Amálie Kricnarová, třetí pak bratři Kryštof a Šimon Zvarovi. Dílčí pořadí dle kategorií: Chlapci: 1. Lukáš Fidler; 2. Kryštof a Šimon Zvarovi; 3. Tomáš Skuhřavý a Jakub Petr (stejný počet ulovených ryb) Děvčata: 1. Amálie Kricnarová; 2. Veronika Hanušová (4. v absolutním pořadí); 3. Lenka Hanušová.

Představujeme Vám... Comeback

Již na několika akcích pořádaných na obecním hřišti ve Lhotě pod Hoříčkami, a nejen tam, jsme měli možnost vidět a slyšet zdejší kapelu Comeback. Uskupení pochází ze Lhoty pod Hoříčkami, jen basista je ze Stolína. Kapelu založil Petr Hud'a starší, vedoucím neboli kapelníkem je jeho bratr Jaroslav Hud'a. Styl, kterým se prezentují, je "...čistě taková muzika, která se líbí lidem, prostě zábavové písničky," řekl mi Petr Hud'a st. na jednom z letních rockování.

Kapela je tvořena těmito členy:

Pavel Koch – basová kytara, zpěv

Petr Hud'a st. – kytara, zpěv

Jaroslav Hud'a – kytara, zpěv, sólové party

Petr Hud'a ml. – bicí

(Těsně před vydáním Občasníku došlo ke změně na postu kytaristy - nově Matouš Kubín)

Náměty a připomínky:

Autor textů i fotografií (pokud není uveden u článku jiný autor):

Petr Bibrle, Újezdec 41

(lze vložit do schránky)

nebo e-mail: bibrle@seznam.cz

Vážení spoluobčané, s Vaší laskavostí bych si rád ofotil Vaše staré fotografie a pohlednice, ze kterých je patrné, že jsou pořízené ve Lhotě a okolí. Zůstanou tak zachovány pro příští generace jako součást obecní kroniky.

Nové a opravené v roce 2018

Rekonstrukce silnice v Újezdci -

letošní akce, která byla nejvíce vidět. Investorem byl sice Královéhradecký kraj, ale k realizaci došlo až po mnohých intervencích dotčených obcí, naše zastupitelstvo nevyjímaje.

Další stavebně technickou opravou byla výměna některých částí **na vodovodu u střediska ZD ve Lhotě**. Po opravě ventilů a části vedení v podzemí dostala tato část silnice také novou asfaltku, Včetně osazení obrubníky.

Bezprašnou je nyní také **cesta v Újezdci za Hartmanovými** až k č.p. 23 a 3. Odvodnění a nový povrch byl financován obcí. Když už jsme měli takto rozpracovaná místa v obci, využilo se příležitosti asfaltování a renovovali jsme **nádvoří Obecního úřadu** ve Lhotě u garáží. Zpevnění podloží, nové obruby, ale hlavně nový asfaltový povrch nahradil poničené staré kostky zámkové dlažby.

Nakonec bych zmínil **výměnu střešní krytiny** na budově obecního obchodu s klubovnou, ale i Obecního Úřadu, kde už stávající krytina definitivně dosloužila.

Všechny tyto investice Vám podrobněji popíšu v následujícím vydání Občasníku, neboť do uzávěrky tohoto čísla nebyly ještě některé výše uvedené opravy dokončeny a předány.